

РЕШЕНИЕ

№ 21243

гр. София, 25.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7737** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.93, ал.10 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/.

Образувано е по жалба на Сдружение „За Земята – достъп до правосъдие“, подадена чрез пълномощника адв. И. В., срещу решение № ВА-67/ПР/2023г. от 28.04.2023г. на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/- В. за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда.

Жалбоподателят моли за обявяване нищожността или отмяна на административния акт поради противоречието му със закона, липса на компетентност на административния орган, неправилност, необоснованост на акта, поради издаването му в несъответствие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Моли за отмяна на акта и връщането на преписката за ново разглеждане при спазване на указанията за приложение на закона. Оспорва фактическите констатации, послужили като основание за постановяване на акта, като твърди че не е извършено всестранно, пълно и точно изследване на релевантните факти и обстоятелства, както и без да се обсъдят и вземат предвид неговите съображения.

В допълнителна молба, депозирана по делото на 23.10.2023 г., излага доводи за несъответствие на правилата за обявяване на решението по О. в нарушение на принципите на равностойност и ефективност. Посочва, че съгласно чл. 93, ал. 6 от

ЗООС административния орган е задължен да обяви публично мотивите за своята преценка на необходимостта от извършване на О., без да е посочен срок и ред за оповестяването. В чл. 8, ал.5 от НРИОВОС е определен 3 –дневен срок за обявяване на решението на общодостъпно място в сградата на РИОСВ и на интернет сайта, като се осигурява достъп до съдържанието на решението. Твърди, че така установените срокове за обжалване са по- малки от общия 14- дневен срок за обжалване на административни актове, поради което са определени в нарушение на принципите на равностойност и ефективност и съгласно трайната практика на Съда на Европейския съюз. В допълнение липсвали единни правила за еднакво съдържание на интернет страниците на всички РИОСВ, което водело до затруднения за издирването на обявените актове и прекомерни пречки при упражняването на правата на жалбоподателя. В становище по делото /л. 372 – 374 от делото/ се позовава на инвестиционно предложение за увеличаване на капацитета на инсталацията на „ЕкоСейф“ ООД с изх. № 2122/25.07.2023г., от което се прави извод, че възложителят е закупил изцяло ново оборудване и с процесното решение му се дава право да го инсталира.

В проведените заседания, жалбоподателят, чрез своя процесуален представител от адв. И. В., поддържа оспорването на акта. В писмени бележки, депозирани на 11.10.2024г., обобщава съображенията за обявяване на атакуваното решение за нищожно и при условията на алтернативност да бъде отменено като незаконосъобразно. На първо място се посочва, че административният орган неправилно е определил предмета на инвестиционното предложение, което не отговаря на фактите, докладвани в самото решение на РИОСВ и приложената документация. Изложени са аргументи за драстично нарушение на административнопроизводствените правила и липса на компетентност на административния орган. Твърди, че в случая компетентен на издаде административния акт е министърът на околната среда и водите по чл. 94, ал.1, т.9 от ЗООС, тъй като инсталациите за обезвреждане или оползотворяване на опасни отпадъци чрез изгаряне или химично третиране или депониране по ЗУО попадат в приложение № 1 на ЗООС и са предмет на обща процедура по О. и най – малко на една от процедурите по чл. 109, ал.1 или ал.2 или по чл. 117, ал.1 или ал.2 (както е в случая). Предвид обстоятелството, че капацитетът на новата инсталация Santes Insinerator е 24 тона/ден опасни отпадъци, по аргумент от т.5.2, буква „б“ на Приложение № 4 от ЗООС, подлежат на задължителна процедура по издаване на комплексно разрешително, както се посочва и в доклада на инж. С. П. от РИОСВ – В., позовава се и на становище № 3827/20.05.2023 г. на омбудсмана на Република България. Твърди се, че в случая приложение намира редът по чл. 94 от ЗООС, а не по чл. 93 от ЗООС, което представлявало особено съществено нарушение на административнопроизводствените правила, без да са налице предпоставките на правната норма. Излагат се доводи, че след първоначалното решение по О. с няколко становища на РИОСВ мобилната инсталация е изменена в инсталация, чийто кумулативен ефект не е оценен, като атакуваното решение е прието в пълно противоречие със закона и правото на ЕС.

Ответникът- директор на Регионална инспекция по околната среда и водите – В., чрез процесуален представител юрк. Д. К. оспорва жалбата. Твърди, че атакуваното решение е издадено от компетентен орган след изясняване на относимите факти и обстоятелства и преценяване на възраженията на заинтересованите страни. Посочва,

че административният акт не страда от тежък порок, който да опорочава волята на органа, издаден е в законоустановената форма при наличие на законовите предпоставки за това. Решението е било издадено в резултат на проведена процедура за преценка на необходимостта от оценка на въздействието на околната среда по заявеното инвестиционно предложение за изменение/разширение на обект от Приложение № 1 и попадало в обхвата на т.11, б „б“ от Приложение № 2 на ЗООС и на основание чл. 93, ал.1, т.3 от ЗООС. Самото решение да не се извършва оценка за въздействието на околната среда било резултат от преценката на органа, който действал в условията на оперативна самостоятелност. Акцентира, че решението е подкрепено от информацията по преписката включително становището на директора на Районната здравна инспекция - В. с вх. № ОА – 8405/A296/18.04.2023 г., че инвестиционното предложение няма да окаже негативен ефект върху човешкото здраве. Посочва, че обект на оценката е допълващо технологично оборудване, което не води до промяна в работата на инсталацията, като се достига до положителен ефект върху атмосферния въздух. Твърди, че жалбата на Сдружение „За Земята – достъп до правосъдие“ е недопустима като подадена след изтичане на 14-дневния срок за обжалване и от лице без правен интерес. Акцентира, че твърденията на жалбоподателя са недоказани поради представените по административната преписка писма и протоколи относно публикуване на информация за осъществен обществен достъп, на уведомлението за инвестиционното предложение, както и на информация по Приложение № 2 от Наредбата за О.. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, а оспорваният административен акт да бъде потвърден като правилен и законосъобразен.

Заинтересована страна- „ЕкоСейф“ ООД, представлявано от С. Е. Е., чрез адв. Н. Н., в отговор депозиран по делото на 22.04.2024г. оспорва изцяло жалбата като неоснователна. Твърди, че целта на инвестиционното намерение е единствено да се оптимизира съществуващата система за термично третиране на отпадъци, административният орган е констатирал, че допълващото оборудване е изцяло съвместимо с цялостното оборудване, както и че след осъществяване на инвестиционното предложение няма да настъпят промяна или изменение на режима на работа и прилагания технологичен процес, съгласно издаденото разрешение за дейности по отпадъци № ОЗ-ДО-666-01/01.07.2022г., като не се променя разрешения капацитет на изгаряне на отпадъци и се запазва прилаганата последователност на технологични операции. Счита, че жалбата е подадена след изтичането на законоустановения срок за оспорване на административния акт. Акцентира, че изложените в жалбата твърдения за нищожност са изцяло бланкетни и неоснователни. Посочва, че директорът на РИОСВ- В. изрично е указал, че са налице предпоставките по чл. 93, ал.1, т.3 от ЗООС, тъй като се касае за искане за изменение на инвестиционно предложение по Приложение № 1, поради което е налице материална и териториална компетентност на административния орган. Посочва, че при спазване на нормативно установените процедури в обжалваното решение подробно били отразени фактическите и правни основания за издаване на акта, обсъдени били постъпилите становища.

В проведените съдебни заседания, „ЕкоСейф“ ООД, чрез адв. Н. Н., моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, а оспореното решение, потвърдено, като правилно и законосъобразно. В представените писмени бележки по съществуването на спора излага допълнителни съображения като се позовава на фактическите

констатации, изложени в обжалваното решение и представения технически паспорт на инсталацията, в който е посочено, че капацитетът на инсталацията е 1 t/h при 24 – часов непрекъснат режим на работа. Посочва, че възложителят е декларирал максимален експлоатационен капацитет на инсталацията 8 t/24h и 2920 t/y. При разрешен 24 – часов режим на работа с планирани спирания за извършване на периодична поддръжка, ремонт, калибриране и настройки на технологичното оборудване и автоматизираните системи. За ограничаване на капацитета на инсталацията и гарантиране на номинален капацитет 8 t/24h е предвидено да се използват технически мерки чрез система за зареждане на отпадъци /лоудър/, което е част от технологичното оборудване на инсталацията, автоматизиран е и се управлява от програмно – логистичен контролер. Лоудърът бил снабден със система за преустановяване на подаването на отпадъците и абсорбатор на газ. Посочва, че в резултат в горивната камера могат да постъпят до 400 kg/h отпадъци, подбрани по тяхната калоричност, или с което се гарантира декларираният капацитет от 8t/24h /2920 t/y/. Тези количества са под предвидения в т. 5.2, б,,б“ на Приложение № 4 към чл. 14, ал.1 от ЗООС, поради което не било необходимо издаване на комплексно разрешително. Твърди, че представените доказателства за иницирано от „ЕкоСейф“ ООД производство за увеличаване на капацитета на инсталацията са неотнормирани, като в хода на това ново производство ще се развие задължителна процедура по О. и издаване на комплексно разрешително. Посочва, че оспорваното решение е издадено от компетентен орган, в изискуемата писмена форма, съдържа всички относими фактически и правни основания, спазени са били административнопроизводствените правила, правилно е приложен материалния закон и неговата цел.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Представено е уведомление за инвестиционно предложение вх. № ОА-8405/А-287/20.03.2023г. от „ЕкоСейф“ ООД до РИОСВ- В. /л. 177 от делото/, попълнено по образец, съгласно приложение № 5 към чл. 4, ал. 1 от Наредбата за О., относно „Инсталиране и монтаж на допълващо технологично оборудване към поддържащите системи на инсталация за термично третиране на отпадъци“. С него се предвижда инсталиране и монтаж на допълващо технологично оборудване, свързано с работата на поддържащите технологични системи към инсталация за термично третиране на отпадъци в ПИ № 20482.124.701, находящ се в местността „Отсреща“ в землището на [населено място], [община], област В.. Предложението има за цел цялостно оптимизиране на технологичния процес и условията за функциониране на системата за емисионен контрол без промяна на разрешения капацитет за изгаряне на отпадъци до 8 t/24 h или 2 920 t/yг.

В писмо изх. № ОА-8405/А289/30.03.2023г. на РИОСВ – В. адресирано до „ЕкоСейф“ ООД с копие до кмета на [община] и главния архитект на [община], се посочват необходимите действия, които следва да се предприемат във връзка с процедурата за преценяване на необходимостта от О., както и във връзка с изискванията по чл. 31 от З..

Видно от протокол от 30.03.2023г. на интернет страницата на РИОСВ – В. е публикувано съобщение за уведомление за извършване на реализация на инвестиционно предложение за „Инсталиране и монтаж на допълващо технологично оборудване към поддържащите системи на инсталация за термично третиране на отпадъци“ в ПИ № 20482.124.701 в землището на [населено място], с възложител „ЕкоСейф“ ООД.

С писмо с изх. № ОА-8405/А290/30.03.2023 г. РИОСВ - В. уведомява кмета на [община], че е постъпило от „ЕкоСейф“ ООД инвестиционно предложение, като в изпълнение на изискванията на чл. 4, ал. 2 от Наредбата за О. предоставя уведомление за обявяване на интернет страницата на общината.

Представено е и съобщение на основание чл. 4, ал. 2 от Наредбата за О., публикувано на 30.03.2023 г. на интернет адрес: <https://registers.moew.government.bg/ovos/lot/42816> на уведомление за реализацията на инвестиционно предложение за „Инсталиране и монтаж на допълващо технологично оборудване към поддържащите системи на инсталация за термично третиране на отпадъци“ в ПИ № 20482.124.701 в землището на [населено място], с възложител „ЕкоСейф“ ООД.

Представено е искане за преценяване на необходимостта от О. с вх. № ОА-8405/А291/03.04.2023 г. от „ЕкоСейф“ ООД до РИОСВ – В., ведно с информация по Приложение № 2 по чл. 6 от Наредбата по О..

С писмо с вх. № ОА-8405/А292/05.04.2023 г. до РИОСВ – В. кметът на [община] информира, че уведомлението за инвестиционно предложение с възложител „ЕкоСейф“ ООД е публикувано на интернет страницата на общината на 03.04.2023 г.

С протокол по чл. 6 ал. 9, т. 1 от Наредбата за О. е удостоверено, че на интернет страницата на 06.04.2023г. е публикувано съобщение с информация по Приложение № 2 от Наредбата за О. за изразяване на становища по инвестиционното предложение на възложителя „ЕкоСейф“ ООД.

С писмо до РЗИ-В. с изх. № ОА- 8405/А293/06.04.2023г. е отправено запитване за становище във връзка с преценяване на необходимостта от О. по реда на Наредбата за О..

С писмо с изх. № ОА-8405/А294/06.04.2023 г. по чл. 6, ал. 9, т. 2 от Наредбата за О. адресирано до [община], ответникът е представил копие от искане с вх. № ОА8405/А291/03.04.2023г. за преценяване на необходимостта от извършване на О. и информация по Приложение № 2 от Наредбата по О..

С писмо с изх. № ОА-8405/А295/13.04.2023 г. до МОСВ във връзка с постъпило писмо от омбудсмана на Република България и жалби на гражданите на [населено място] е изпратена информация за извършени проверки, констатации, периодично подавани собствени измервания, както и контрол на промишлени обекти в района.

Представено е становище от 13.04.2023г. на инж. Ж. К. – главен експерт в дирекция „Контрол на околната среда“ относно постъпилото искане на преценяване на необходимостта от О. по фактор „шум“.

Приложено е становище от 18.04.2023г. по компонент „Атмосферен въздух“ на инж. Ш. К. – главен експерт в дирекция „Контрол на околната среда“ относно постъпилото искане на преценяване на необходимостта от О..

Представено е становище от 18.04.2023г. от Д. Марашкова – главен експерт в отдел „УО и ОП“ в дирекция „Контрол на околната среда“ по фактор „отпадъци“ относно постъпилото искане на преценяване на необходимостта от О..

Изготвено е било становище от 17.04.2023г. от Н. П. – главен експерт в дирекция

„Контрол на околната среда“ относно постъпилото искане на преценяване на необходимостта от О..

Представено е становище от 10.04.2023г. на инж. Г. Я., главен експерт в дирекция „Контрол на околната среда“ относно постъпилото искане на преценяване на необходимостта от О..

По преписката е налично и становище от 12.04.2023г. по компонент „почви“, изготвено от Й. Й., главен експерт в направление „УО и ОП“ в дирекция „Контрол на околната среда“ във връзка с искането на преценяване на необходимостта от О..

Изработено е становище от 11.04.2023г. от С. С. – главен експерт в дирекция „КОС“ по повод инвестиционното предложение на „ЕкоСейф“ ООД.

В РИОСВ – В. е постъпило становище на РЗИ-В. с вх. № ОА- 8405/А296/18.04.2023 г., в което се посочва, че инвестиционното предложение на „ЕкоСейф“ ООД няма да окаже негативно въздействие върху човешкото здраве.

С писмо вх. № ОА-8405/А297/21.04.2023г в РИОСВ – В. е депозирано становище от сдружение „Д., Д.“ във връзка с процедурата по О..

До кмета на [община] и РИОСВ – В. е било изпратено и становище от Сдружение „За земята- достъп до правосъдие“ във връзка с процедурата по О. с вх. № ОА-8405/А298/21.04.2023г.

С писмо с вх. № ОА-8405/А299/21.04.2023 г. при ответника е било заведено и възражение на Г. Г..

Постъпило е писмо с вх. № ОА-8405/А300/25.04.2023 г. в РИОСВ – В., с което кметът на [община] удостоверява, че информацията по приложение № 2 от Наредбата е постъпила в общината на 06.04.2023 г., поставено е съобщение до заинтересованите лица на интернет страницата на общината и на информационното табло в сградата на общината, което съобщение е било достъпно през периода от 07.04.2023 г. до 21.04.2023г., за което са съставени съответните протоколи. Упоменато е, че са постъпили две становище и едно възражение от заинтересовани лица.

Изготвена е преценка за вероятната степен на отрицателно въздействие и Приложение № 4 към чл. 16 от Наредбата за О..

С писмо с изх. № ОА-8405/А301/26.04.2023 г. до „ЕкоСейф“ ООД, ответникът е информирал възложителя, че в срока за информиране на засегнатото население са постъпили възражения срещу реализацията на инвестиционното предложение, по които се дава възможност на дружеството да вземе становище.

С писмо с вх. № ОА-8405/А302/27.04.2023 г. възложителят „ЕкоСейф“ ООД е представил отговор на получените възражения.

Административното производство е приключило с издаването на атакуваното **решение № ВА-67/ПР/2023 г. от 28.04.2023г.** на директора на РИОСВ-В. за преценяване на необходимостта от извършване на О. за инвестиционно намерение “Инсталиране и монтаж на допълващо технологично оборудване към поддържащите системи на инсталация за термично третиране на отпадъци” в ПИ с идентификатор №

20482.124.701, землището на [населено място], [община], с характер „да не се извършва“ оценка на въздействието върху околната среда, с възложител „ЕкоСейф“ ООД, тъй като реализацията няма вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване на защитени зони.

С писма изх. № ОА-8405/А303/28.04.2023 г. и изх. № ОА-8405/А304/28.04.2023 г., на възложителя и кмета на [община] е бил изпратен екземпляр от решението на директора на РИОСВ – [населено място] за преценяване на необходимостта от извършване на О. за инвестиционно намерение.

Съставен е протокол от 28.04.2023 г. с извадка от програмата за прехвърляне на данни върху web сървър на РИОСВ-В. за публикуване на интернет страницата на РИОСВ- В. на **решение № ВА-67/ПР/2023г.** на директора на РИОСВ – В..

Приложен е протокол от 28.04.2023 г. за поставяне в същия ден на съобщение на информационното табло в сградата на РИОСВ – [населено място] за издадено **решение № ВА- 67/ПР/2023г.** за преценяване на необходимостта от извършване на О..

До министъра на околната среда и водите е била подадена жалба вх. № ОА-8405/А324/12.06.2023г. от Сдружение „Д., Д.“. Тази жалба е била изпратена на МОСВ с писмо вх. № Ж-99/20.06.2023г.

Подадена е била и жалба вх. № ОА-8405/А325/16.06.2023г. от Сдружение „За земята- достъп до правосъдие“ до министъра на околната среда и водите, която е била изпратена на по-горестоящия орган и получена от него с писмо вх. № Ж-108/23.06.2023г.

С писмо изх. № Ж-108/20.06.2023 г. до Сдружение "За Земята - достъп до правосъдие", министърът на околната среда и водите е дал указания за отстраняване на нередовности в жалбата. Това писмо е било получено от жалбоподателя на 28.06.2023г., като е подаден отговор вх. № Ж-108/03.07.2023г., в който са коригирани констатираните нередовности. На 31.07.2023 г. чрез РИОСВ - В. до Административен съд София – град е изпратена жалба от Сдружение „За Земята-достъп до правосъдие“ срещу **решение № ВА-67/ПР/2023 г.** на директора на РИОСВ - В..

Прието е решение № 236/17.11.2023 г. от министъра на околната среда и водите, с което е препратена на Административен съд София - град жалба с вх. № ОА-8405/А324/12.06.2023г. на Сдружение „Д., Д.“, както и жалба с вх. № ОА-8405/А325/16.06.2023 г. на Сдружение „За Земята – достъп до правосъдие“. С решението е оставено без уважение искането за възобновяване на производството по издаване на решение № ВА-

67/ПР/2023 г. на директора на РИОСВ – В. /л. 342/.

По делото са представени констативни протоколи от 2021 г. и 2022 г. и наказателни постановления относно неизпълнение на предписания за калибриране на средствата за измерване при извършване на собствено непрекъснато измерване и представяне на доклади за резултатите от измерването; нарушения на нормите за допустими емисии при работата на мобилна станция за термична обработка на „ЕкоСейф“ ООД.

Приложено е решение по оценка на въздействието на околната среда № ВА – 7/2018 г. издадено на 05.09.2018г. от директора на РИОСВ – [населено място], с което е било одобрено осъществяването на инвестиционно предложение „мобилна инсталация за термична обработка на отпадъци“, ситуирана в ПИ № 20482.124.701, землище на [населено място], [община].

По делото е представена и кореспонденция от 2023 г. на РИОСВ, МОСВ и постъпили възражения срещу инвестиционно предложение „Увеличаване на капацитета на съществуващата инсталация за термично третиране на отпадъци“, находяща се в [населено място], област В., с възложител „ЕкоСейф“ ООД.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, **Административен съд София-град** достигна до следните правни изводи: I. По допустимостта на жалбата.

Оспорваното в настоящото съдебно производство **решение № ВА-67/ПР/2023г. от 28.04.2023г.** на директора на РИОСВ - В. представлява индивидуален административен акт по чл. 93, ал. 6 от ЗООС - решение за оценка на необходимостта от извършване на екологична оценка. Съгласно специалната разпоредба на чл.8, ал.5, т.2 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда /НУРИОВОС/, в срок до 3 дни от постановяване на решението компетентният орган или оправомощено от него длъжностно лице, обявява решението чрез съобщение в продължение на 14 дни на общественодостъпно място в сградата на МОСВ и/или РИОСВ и на интернет страницата си, чрез която осигурява достъп до съдържанието на решението. В случая, процесното решение е обявено на интернет страницата на РИОСВ- В. на 28.04.2023 г., според нарочна разпечатка от дневника за публикуване на информация в интернет и протокол. На същата дата- 28.04.2023г. е поставено съобщение за издаденото решение и на таблото в сградата на РИОСВ- В..

Решенията по чл. 93, ал. 6 от ЗООС подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс /чл. 93, ал.10 от ЗООС/. Разпоредбата на чл. 148 АПК предвижда възможността за изборност на

оспорването, т.е. административният акт може да бъде оспорен пред съда и без да е изчерпана възможността за оспорването му по административен ред пред по-горестоящия орган. По делото е установено, че жалбоподателят е предпочел да оспори процесното решение първо по административен ред. Срокът по чл. 84, ал. 1 от АПК за обжалване по административен ред на административния акт е 14 -дневен от съобщаването му. Срокът за обжалване на **решение № ВА-67/ПР/2023г. от 28.04.2023г.** е започнал да тече от 28.04.2023 г. /петък, присъствен ден/ и е изтекъл съответно на 12.05.2023 г. /петък, присъствен ден/. Видно от представените по делото доказателства жалбата на Сдружение „За земята – достъп до правосъдие“ до министъра на околната среда и водите с искане за отмяна и обявяване на нищожността на атакуваното решение е подадена на 16.06.2023 г., след изтичане на преклузивния срок по 84, ал.1 от АПК, поради което се явява недопустима. В производството по обжалване на административните актове пред по-горестоящия орган липсва възможност за неограничено във времето (извън срока по чл. 84 от АПК) упражняване на правото да се иска обявяване на нищожността на административния акт и респективно валидно произнасяне на органа поради липсата на изрична разпоредба за това аналогична на тази по чл. 149, ал.5 от АПК в глава шеста, дял II от АПК.

Поради това оспорването на решението на директора на РИОСВ – [населено място] по съдебен ред следва да бъде извършено в установения чл. 149, ал.1 във вр. с чл. 93, ал.10 от АПК 14 - дневен срок от обявяването на административния акт, в случая до 12.05.2023 г. По делото е установено, че жалбата е подадена по пощата на 31.07.2023г., поради което и по аргумент от чл. 149, ал.5 от АПК съдът дължи произнасяне единствено по направеното искане за обявяване на нищожността на акта, което не е обвързано със срок.

Съгласно чл.9, § 2, б.„а“ от Конвенцията за достъп до информация, участието на обществеността в процеса на вземане на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, в рамките на своето национално законодателство всяка страна осигурява възможност на членовете на заинтересованата общественост, които имат достатъчен интерес или чието право е нарушено, достъп до процедура за обжалване пред съда и/или друг законово установен независим и безпристрастен орган. За да се счита за „достатъчен“ интересът на съответната организация следва да са изпълнени условията, посочени в чл.2, § 5 от Конвенцията, според която норма „засегната общественост“ означава обществеността, която е засегната или може да бъде засегната от вземането на решения за околната среда или има интерес в този процес, а

за целите на това определение ще се счита, че неправителствените организации, работещи за опазването на околната среда, имат такъв интерес. Легално съдържанието на понятието „засегната общественост“ се съдържа в § 1, т.25 във вр. т.24 от ДР на ЗООС, като „едно или повече физически или юридически лица и техните сдружения, организации или групи, които са засегнати или с вероятност да бъдат засегнати, или които имат правен интерес при процедурите за одобряване на планове, програми, инвестиционни предложения и при вземането на решения за издаването или актуализацията на разрешителни по реда на ЗООС или на условията в разрешителното, включително екологичните неправителствени организации, създадени в съответствие с националното законодателство“. Видно от представената по делото справка от Търговския регистър към Агенцията по вписванията, жалбоподателят е регистриран като сдружение с нестопанска цел, създадено с цел защита на човешките права, защита на околната среда, съхраняване и опазване на естествените местообитания и тяхното биоразнообразие, стимулиране гражданската активност при решаване на екологични проблеми и др., следователно представлява екологична неправителствена организация по см. на § 1, т.25 във вр. т.24 от ДР на ЗООС и има правен интерес от обжалване на решението и обявяване на неговата недействителност.

II. По основателността на жалбата.

С тълкувателно решение № 3/16.04.2013г. по тълкувателно дело № 1/2012 г. на ВАС на РБ е дефинирана разликата при дължимата проверка, която съдът следва да извърши при проверка за законосъобразност и при сезиране с искане за обявяване на нищожност на административен акт: „При контрола за законосъобразност се преценява съответствието на административния акт със закона, докато при нищожността - тази преценка се свежда до извеждането на един много тежък порок, тежък до степен да направи невъзможно съществуването на акта като такъв. Порокът е толкова тежък, че приравнява административния акт на „правно нищо“, на несъществуващ факт. В същото време този акт създава една привидност на правни последици, които заинтересуваното лице има интерес да отстрани. След като нищожният акт не поражда валидни правни последици, той не би могъл да породи и валидни правни задължения. В същото време следва да е налице за адресата правна възможност да иска от останалите участници в административното правоотношение да се съобразят с това. Нищожните административни актове не пораждат и никога не могат да породят правните последици, към които са били насочени, те не могат да бъдат санирани“.

Съобразно това разяснение и с оглед на всеки един от възможните

пороци на административните актове /чл. 146, т. 1-т. 5 от АПК/ се обуславят следните изводи: 1. всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта; 2. порокът във формата е основание за нищожност, когато неспазването ѝ води до недействителност на акта, приравнява се на липса на форма въобще, а оттам - и на липса на волеизявление; 3. допуснатите съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до липса на волеизявление /липса на кворум/, когато са повлияли или биха могли да повлияят върху съдържанието на акта, както и когато, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос, са предпоставка за обявяване нищожността на акта; 4. основание за нищожността на акта е и липсата на законова опора, т.е. липсата на приложима по време, място и лица материалноправна норма при издаването на конкретния административен акт; „пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; актът е изцяло лишен от законово основание; актът със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган“ /решение № 925/23.01.2014г. по дело № 12602/2013г. на ВАС на РБ, Второ отделение/; 5. при превратно упражняване на власт.

За да е законосъобразен административният акт на първо място той следва да е постановен от компетентен орган, т.е. от орган овластен за това в пределите на неговата компетентност. Предметната компетентност на административния орган се изразява в две насоки: на първо място, за да бъде издаден един административен акт въпросите с които е сезиран органът трябва да му бъдат подведомствени, т.е. органа да не навлиза в предметната компетентност на други държавни органи и на второ място-административният орган да е компетентен вътре в сферата на административната подведомственост. Издаденият административен акт от орган, който не е компетентен по материя, степен или място е нищожен и не поражда целените правни последици

Решение № ВА-67/ПР/2023г. от 28.04.2023г. на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите - В. е издадено на основание 93, ал. 1, т. 3, ал. 3 и ал. 6 от ЗООС, чл. 7, ал. 1 и чл. 8. ал. 1 от НУРИОВОС.

Административният орган е приел, че инвестиционното предложение, с което е сезиран се явява изменение/разширение на обект от Приложение №1 с издадено решение по О. № ВА-7/2018 г. на директора на РИОСВ-В. за одобряване на инвестиционно предложение за изграждане на „Мобилна инсталация за термична преработка на отпадъци“, в поземлен

имот № 20482.124.701, землището на [населено място], [община]. Ответникът е счел, че е налице хипотезата на чл. 93, ал.1, т.3 от ЗООС – всяко разширение или изменение на инвестиционни предложения съгласно приложение № 1 към този закон и приложение № 1 към чл. 2 от Конвенцията по оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст, които вече са одобрени или са в процес на одобряване, изпълнени са или са в процес на изпълнение, ако това разширение или изменение може да доведе до значително отрицателно въздействие върху околната среда. С инвестиционното предложение е предвидено инсталиране и монтаж на допълващо технологично оборудване към поддържащите системи на инсталация за термично третиране на отпадъци в ПИ № 20482.124.701. , находящ се в [населено място], област В..

По същество съгласно инвестиционното предложение, планираното допълващо технологично оборудване към поддържащите технологични системи на инсталация за термично третиране на отпадъци се изразява, в инсталиране и монтаж на мокър скрубър към системата за газоочистка; инсталиране на допълваща система за омекотяване на водата; изграждане на два резервоара за незамърсени атмосферни води; подмяна на резервоар за дизелово гориво; внедряване на система за оборот на отпадъчните води от обекта. С осъществяването на това намерение, се цели цялостно оптимизиране на технологичния процес, без промяна на разрешения номинален капацитет за изгаряне на отпадъци до 8 t/24h.

От друга страна, в технически паспорт на системата за изгаряне на отпадъци Santes incinerator, представен от възложителя, се посочва капацитет на системата от 1 тон/час при възможност за 24 часова натовареност /вж. л. 95, т.1 „Основни параметри“/, като сред елементите на системата за изгаряне е посочено и автоматично устройство на зареждане /вж. л. 95, т.1 „Основни параметри“/.

В писмо изх. № ОА- 8405/A289 от 30.03.2023г. на РИОСВ – В. /л. 167-169 от делото/ в отговор на полученото инвестиционно предложение е прието, че по своите технически спецификации, инсталацията за изгаряне на отпадъци попада в категорията на промишлени дейности по Приложение № 4 към чл. 117, ал.1 от ЗООС и подлежи на процедура по комплексно разрешително. В тази връзка са дадени указания на възложителя „да представи информацията относно: - използвани методи /начини, средства/ за ограничаване на капацитета на инсталацията на 8t/24ч; причините поради които инсталацията **не може** да работи на по-висок капацитет от заявения или на максималния си капацитет“.

В оспореното решение ответникът е приел, че „за изпълнението на

постановеното условие и гарантиране на разрешения номинален капацитет от 8t/24h, се прилагат технически мерки, които ограничават работата на инсталацията до предвидения номинален капацитет, посредством системата за зареждане (лоудър). Автоматичният модул за зареждане на отпадъци е част от оборудването на първоначалната окомплектовка на инсталацията (Решение по О. № ВА-7/2018 г.), което не е подменено. Съществуващата системата за зареждане е проектирана да работи с максимална натовареност (капацитет) до 80 kg отпадъци на едно зареждане. В работен режим, софтуерът на системата позволява максимум до 5 зареждания на час при времетраене на всеки цикъл 10-15 минути. При посоченият технологичен режим на работа на автоматичният модул за зареждане, в горивната камера физически могат да постъпят до 400 kg/h (средно 330 kg/h) отпадъци в зависимост от тяхната калорична стойност, което гарантира съответствието на разрешения номинален капацитет от 8t/24h.“.

Този извод формулиран в мотивите на оспорения акт не съответства на представените по административната преписка доказателства, доколкото в техническия паспорт, заверен на 29.03.2023г. изрично се посочва, че автоматичният модул за зареждане е елемент от системата за изгаряне на отпадъци Santes Incinerator /преведен в техническия паспорт на български език от турски език като „автоматично устройство за зареждане“, към графа „единици на системата за зареждане“, в която са посочени всички компоненти от които се състои/. При наличието и работата на това автоматично устройство за зареждане системата Santes Insinerator е с капацитет 1 тон/час съгласно посочените параметри в техническия паспорт. Тоест административният орган неправилно е приел, че е налице механизъм, при чиято работа е физически невъзможно достигане на повисок капацитет на изгаряне на отпадъци от разрешения с решение по О. № ВА-7/2018г. на РИОСВ – [населено място]. Тук е мястото да се посочи също, че съгласно решение по О. № ВА-7/05.09.2018г., системата за изгаряне на отпадъци е различна- модел CEINCINERATOR18-1000C/WecoFlamBurners, тя е мобилна по своята същност и е с капацитет от 8т/ден. Ответникът не е изяснил в пълнота и конкретика действителните факти и дали в случая не се касае за монтаж на друга, различна по своите технически характеристики и параметри инсталация, а не за допълващо оборудване към съществуващата такава. Необходимо е било да се прецени дали случаят се отнася до оптимизиране и модернизирание на технологичното оборудване, чрез включване на нови функционални елементи или до съществена промяна на работата на инсталацията със засягане /увеличаване/ на номиналния й

капацитет от 8т./24 часа.

Следва да се има предвид и че понятието „номинален капацитет“ на инсталациите за изгаряне на отпадъци, съдържаща се в т. 7 от ДР на Наредба № 4 от 5 април 2013 г. за условията и изискванията за изграждането и експлоатацията на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци е дефинирано, като сумата на предоставените от производителя и потвърдени от оператора капацитети на всички отделни пещи в рамките на една инсталация за изгаряне или съвместно изгаряне, определен въз основа на топлотворната способност на отпадъците, която се изразява с количеството изгорени отпадъци за един час. Приетите от административния орган стойности на системата за изгаряне на отпадъци „Santes Insinerator“ не са предоставени от производителя, поради което не може по еднозначен начин да се счете, че номиналният капацитет на същата е именно 8т./24 часа.

Поради това административният орган неправилно е квалифицирал инвестиционното предложение на „ЕкоСейф“ ООД за „Инсталиране и монтаж на допълващо технологично оборудване към поддържащите системи на инсталация на термично третиране на отпадъци“ в ПИ 20482.124.701, като такова по чл. 93, ал. 1, т. 3, ал. 3 и ал. 6 от Закона за опазване на околната среда.

В случая инсталацията за изгаряне на отпадъци „Santes Insinerator“ съгласно данните по технически паспорт е с мощност 1т./ч. или 24т./24ч. и е сред промишлените дейности по Приложение № 4 към чл. 117, ал.1 от ЗООС, т. 5.2, б. „б“ (инсталации с капацитет над 10т./ден) и като такава подлежи на процедура за комплексно разрешително, както е посочено и в писмо с изх. № ОА-8405/А289/30.03.2023г. на РИОСВ – В.. Съгласно чл. 120, ал.1 от ЗООС, изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по околна среда е компетентният орган за издаване, отказ, преразглеждане, актуализиране, отменяне на разрешителните по реда на раздел II, освен в случаите по чл. 94, ал. 1, т. 9 от ЗООС, както и за потвърждаване/отказ за промяна на оператора на издадено разрешително. Изключението по чл.94, ал.1, т.9 от ЗООС касае инвестиционни предложения, разширения или изменения, които попадат в приложение № 1 и са предмет на обща процедура по О. и най-малко на една от процедурите по чл. 109, ал. 1 или 2 или по чл. 117, ал. 1 или 2 от ЗООС, по които компетентен орган за вземане на решение по О. е министърът на околната среда и водите. В случая инсталацията попада в т. 9 от Приложение № 1- инсталации за обезвреждане или оползотворяване на опасни отпадъци чрез изгаряне, химично третиране или депониране по смисъла на Закона за управление на отпадъците. Инсталацията отговаря и

на второто изискване по чл.94, ал.1, т.9 от ЗООС като така попада в приложното поле на чл. 117, ал. 2 - съществена промяна на действащи инсталации и съоръжения по чл. 117, ал. 1 от ЗООС, а именно: нови и действащи инсталации и съоръжения за категориите промишлени дейности по Приложение № 4 се разрешават след издаването на комплексно разрешително съгласно разпоредбите на този раздел.

В обобщение, компетентен да разгледа инвестиционното предложение на „ЕкоСейф“ ООД е бил министърът на околната среда и водите. Директорът на РИОСВ – В. не е разполагал с правомощия да издаде решение за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда. Осъществено е визираното в нормата на чл.146, т.1 АПК основание за прогласяване нищожността на **решение № ВА-67/ПР/2023г. от 28.04.2023г.** на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/- В..

По изложените съображения, съдът достигна до извод, че подадената жалба е доказана и следва да бъде уважена доколкото **решение № ВА-67/ПР/2023г. от 28.04.2023г.** на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите - В. представлява нищожен административен акт и недействителността му следва да бъде обявена. Административната преписка следва да бъде препратена по компетентност на министъра на околната среда и водите.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, чл.173, ал.2 от АПК,
Административен съд София- град,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА нищожността на **решение № ВА-67/ПР/2023г. от 28.04.2023г.** на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите – В., по жалбата на Сдружение „За Земята – достъп до правосъдие“, представявано от М. А. А. и И. С. П..

ИЗПРАЩА преписката, образувана по уведомление за инвестиционно предложение вх. № ОА-8405/А-287/20.03.2023г. от „ЕкоСейф“ ООД за ново разглеждане и произнасяне на компетентния административен орган- министър на околната среда и водите, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен

съд на Република България с касационна жалба в 14 дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл.138 АПК.

Съдия: